

Austrheim kommune
Kommunehuset
5943 AUSTRHEIM

Saksbehandlar, innvalstelefon
Hege Brekke Hellesøe, 5557 2352

Klage - Austrheim - 166/1 - Vestre Sæverøyna - flytebrygge - dispensasjon

Vi viser til brev frå Austrheim kommunen datert 03.09.2021. Saka gjeld vedtak om dispensasjon frå kommuneplanen sin arealdel og plan- og bygningslova (pbl.) § 1-8 for oppføring av flytebrygge.

Området ligg som LNF-formål og bruk og vern av sjø i kommuneplanen for Austrheim. Området ligg også i strandsona. Tiltaket er i strid med formål på land og i sjø og frå plan- og bygningslova § 1-8.

Formannskapet gjorde følgjande vedtak i møtet 26.08.2021:

Austrheim kommune gjev på vilkår dispensasjon frå kommuneplan plan-id: 2013001 og dispensasjon frå kommuneplanen sin arealdel og pbl. § 1-8 til omsøkte flytebryggje:

1. Flytebryggja vert skilta som open for ålmenta.
2. Fortøyningsblåse i område tilhøyrande søkjar må fjernast.

Grunngjevinga er gjeve i saksutgreiinga. Vedtaket er heimla i plan- og bygningslova § 19-2, jf. § 11-6 og § 1-8.

Statsforvaltaren i Vestland klagar med dette på formannskapet i Austrheim kommune sitt vedtak i møte 26.08.2021, saknr. 087/21.

Grunngjeving

Kommunen kan berre dispensere dersom omsynet bak føresegna det vert dispensert ifrå, omsyn til plan- og bygningslova sine formål eller nasjonale eller regionale interesser, ikkje vert vesentleg tilsidesette. I tillegg må fordelane ved å gi dispensasjon vere klart større enn ulempene, jf. plan- og bygningslova (pbl.) § 19-2 andre ledd.

Arealdelen av kommuneplanen har vore gjennom ein omfattande prosess, og er vedteken av kommunestyret. Det skal såleis ikkje vere kurant å gjera unntak frå gjeldande plan. Ut ifrå omsynet til offentlegheit, samråd og medverknad i prosessen er det viktig at endringar ikkje skjer ved dispensasjonar, men at endringane vert handsama etter reglane om kommuneplanlegging og reguleringsplanlegging, jf. Ot. prp. 32 (2007-08) s. 242.

Statsforvaltaren i Vestland rådde ifrå dispensasjon i saka i brev av 21.06.2021, og vi viser til uttalen som grunnlag for vår klage:

«Storleiken på det omsøkte tiltaket kjem ikkje klart fram av sakspapira, sidan teikningane ikkje er målsett. Det er opplyst at flytebrygga er 20 m2, men i tillegg kjem utliggarane og truleg også landgang. Etter det vi kan sjå er tiltaket større enn ein flytebrygge med tilsvarande plassering som kommunen gav dispensasjon til i 2016 og som Fylkesmannen i Hordaland klaga på. Vi kan ikkje sjå at vi har fått oversendt kommunen si klagehandsaming i den saka (kommunens saknr: 14/1235).

Vi kan heller ikkje sjå at vi har fått dispensasjon for kaia som er ført opp ved naustet til uttale eller klagevurdering. Utifrå sakspapira forstår vi det slik at kommunen har gitt løyve til opprusting av denne kaia. Utifrå det vi kan sjå på flyfoto vurderer vi at dette ikkje kan definerast som vedlikehald av eksisterande kai, men ei endring eller ny kai. Vi stiller spørsmål ved prosessen rundt oppføring/endring av kaia og kvifor ho ikkje kan nyttas som kai.

Det er eit nasjonalt mål at strandsona skal bevarast som natur- og friluftsområde tilgjengeleg for alle. Området er lite privatisert i dag, med få tiltak utanom naustet og kaien. Det er lite ynskeleg med fleire tiltak i dette område av omsyn til oppleving av landskap og auka privatisering.

Vi er ikkje samd i at den omsøkte flytebrygga vil ha mindre verknad på strandsona, enn fortøyingsblåsane som ligg der i dag. Sjølv om tauverket i dag strekkjer seg lengre ut enn den omsøkte flytebrygga, vil opplevinga av området som bygd vere ein heilt anna. Området har landskapsverdiar og vår vurdering er at det ikkje bør byggast meir her.

Flytebrygger bør samlast i fellesanlegg, for å minske arealbeslag og privatisering av strandsona. Det er også eit areal sett av til småbåthamn, på Sæverøyna, i kommuneplanen. Nye brygger bør planleggast der.

I nyleg reviderte statlege planretningslinjer for differensiert forvaltning av strandsona langs sjø står det mellom anna at: «Avklaring av arealbruk i strandsonen skal skje gjennom planlegging, og ikke gjennom enkeltvise dispensasjoner». Dette er eit viktig prinsipp for å få ein heilskapleg forvaltning av strandsona. Dette er eit prinsipp som gjeld uavhengig av soneinndeling. For heilskapleg arealforvaltning av strandsona er det nødvendig og til det beste. Ein praksis med dispensasjonar vil undergrave kommuneplanen som styringsverktøy, og kan føre til ein bit for bit utbygging av strandsona.

Statsforvaltaren vurderer at ein dispensasjon i denne saka er uheldig for forvaltninga av strandsona i området og i kommunen elles. Statsforvaltaren rår difor ifrå dispensasjon i denne saka.»

Kommunen har framleis ikkje gjort greie for storleik på tiltaket, men etter det vi kan sjå vil tiltaket strekke seg om lag 24 meter ut i sjøen. Sett frå sjø vil område i større grad oppfattast som bygd. Sjøarealet utanfor er nytta til friluftsliv på sjøen, og oppleving av naturen og landskapet er ein viktig del av dette. Sjølv om det i dag er nokre tiltak i området, har området klare strandsoneverdiar, som gjer at omsynet til strandsona vil verte råka sjølv med mindre tiltak enn det omsøkte.

Sjølv om Austrheim kommune ligg i sone tre i statlege planretningslinjer for differensiert planlegging i sjø, så gjeld framleis byggeforbodet. Vi kan ikkje sjå at det er nokon særlege moment som gjer at ein kan fråvike byggeforbodet i denne saka. Grunngevinga i saka kan i stor grad gjerast gjeldande i andre saker som gjeld flytebrygger i kommunen. Vi vurderer difor at faren for å tilsidesette kommuneplanen som styringsverktøy og for ei bit for bit utbygging i strandsona er til stades.

Vi vurderer etter dette at omsyna bak byggeforbodet i strandsona og dei statlege interessene i strandsona vert vesentleg tilsidesette i denne saka. Jf. elles pbl. § 19-2 andre ledd første setning.

I tillegg kan vi heller ikkje sjå at det ligg føre ei overvekt av grunnar for ein dispensasjon i denne saka, jf. pbl. § 19-2 andre ledd andre setning. Lova sine vilkår for dispensasjon er ikkje oppfylte. Statsforvaltaren klagar difor på Austrheim kommune sitt vedtak i møte 26.08.2021, saknr. 087/21.

Statsforvaltaren ber om at vedtaket vert gjort om slik at det ikkje vert gitt dispensasjon, slik det er søkt om. Vi ber vidare om at vedtaket vert gitt utsett iverksetjing til klagesaka er avgjort, jf. forvaltningslova § 42.

Med helsing

Nils Erling Yndesdal
avdelingsdirektør

Egil Hauge
seksjonsleiar

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi til:

Vestland fylkeskommune Postboks 7900 5020 BERGEN